

DECIZIE

14 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Ana Panov

Judecătorii

Marina Anton și Ion Secrieru

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Î.I. „Bivol Alexandru”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.C. „Plastal” S.R.L către Î.I. „Bivol Alexandru” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, împotriva încheierii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 05 octombrie 2016, prin care cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii s-a respins,

c o n s t a ț ă :

La 30.09.2016, S.C. „Plastal” S.R.L a depus cerere de chemare în judecată către Î.I. „Bivol Alexandru” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Concomitent, reclamanta a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile ale părâte, precum și pe conturile bancare ce aparțin acesteia, în limita valorii acțiunii, motivând că părâta se eschivează de la achitarea datoriei.

Prin încheierea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 05 octombrie 2016, s-a admis cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

La 10.11.2016, Î.I. „Bivol Alexandru” a contestat cu recurs încheierea primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi încheieri de respingere a cererii privind asigurare acțiunii.

În motivarea recursului declarat recurenta susține că cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare nu este motivată, respectiv necesitatea aplicării măsurilor de asigurare nu a fost probată.

Menționează recurenta că prin aplicarea măsurilor de asigurare, activitatea economico-financiară a întreprinderii a fost paralizată, respectiv apare riscul neîndeplinirii lucrărilor în termenii stabiliți cu clienții.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind recursul declarat și materialele pricinii, Colegiul civil consideră recursul ca fiind întemeiat și care urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu art.427 lit.c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

Conform prevederilor art.174 alin.(1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu prevederile art.175 alin.(1) CPC, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept:

- a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale părâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;
- b) să interzică părâtului săvârșirea unor anumite acte;
- c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către părât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el;
- d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);
- e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Din conținutul acestor norme reiese îndubitabil că măsurile de asigurare pot fi aplicate exclusiv în cazul în care neaplicarea măsurilor date ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, în speță a unei pretinse hotărâri de adjudecare a sumelor solicitate.

Prin urmare, coroborând dispozițiile acestei norme cu cele expuse la art.118 alin.(1) CPC, Colegiul conchide că partea care solicită aplicarea măsurilor de asigurare, în speță intimata, are obligația pozitivă de a proba că neaplicarea măsurilor de asigurare va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Dat fiind că în prezenta speță măsurile de asigurare au fost aplicate în vederea asigurării unor pretenții pecuniare privind încasarea din contul recurentei a sumei totale de 35653,18 lei, astfel încât reclamanta/intimată urma să probeze că recurenta nu dispune de suficiente bunuri și mijloace bănești în vederea executării hotărârii judecătorești sau că aceasta va întreprinde acțiuni de înstrăinare a bunurilor, ce-i aparțin sau alte acțiuni ce va face imposibilă executarea hotărârii în cazul în care suma pretinsă va fi adjudecată.

Contrar obligației sus-indicate, instituită expres de Lege în sarcina reclamantei, aceasta nu a probat în vreun mod că în cazul dat există riscul dispariției, degradării, înstrăinării, etc. a bunurilor pârâtei în vederea eschivării de la executarea hotărârii judecătorești, a insuficienței acestor bunuri și a mijloacelor bănești în vederea executării hotărârii judecătorești.

Mai mult decât atât, Colegiul reține că în încheierea contestată nu sunt indicate motivele pentru care judecătorul a ajuns la concluzia că neaplicarea măsurilor de asigurare va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, aceasta limitându-se doar la a face mențiunea privind imposibilitatea executării în caz de neaplicare a măsurilor reieșind din valoarea considerabilă a revendicării, obiectul acțiunii și caracterul pretențiilor invocate, temeiuri ce sunt insuficiente pentru a constata întrunirea condițiilor stabilite de cadrul legal citat.

Concomitent, Colegiul relevă că la stabilirea necesității aplicării măsurilor de asigurare instanța urma să verifice raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii, dacă există *periculum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare), asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate, preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare, în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Or, lipsa unor probe, ce ar fi confirmat existența riscului imposibilității executării hotărârii judecătorești denotă caracterul irațional, până la proba contrară, a aplicării măsurilor de asigurare.

În conformitate cu prevederile art.3 CPC, instanțele judecătorești aplică legile procedurale civile în vigoare la data judecării cauzei civile, efectuării actelor de procedură sau executării actelor instanței judecătorești (hotărâri, încheieri, decizii, ordonanțe), precum și a actelor unor alte autorități în cazurile prevăzute de lege.

Colegiul reține că, instanța de fond la soluționarea chestiunii privind asigurarea acțiunii a aplicat norma art.174 CPC, în redacția veche și anume „la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar crea dificultăți judecătorești sau ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești”.

Prin Legea nr.122 din 02 iunie 2016, în vigoare din 05 august 2016, a modificat conținutul normei art.174 alin.(1) CPC, după cum urmează „La cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.”

În acest context, Colegiul conchide că soluția primei instanțe, expusă în dispozitivul încheierii contestate, este de admitere a cererii intimitei de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, încheierea dată urmează a fi casată pe motiv că la baza acesteia au fost puse dispozițiile art.174 CPC în redacția anterioară, valabilă până la modificarea art.174 CPC prin Legea pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă al Republicii Moldova nr.122 din 02.06.2016, în vigoare din 05.08.2016, astfel încât la emiterea soluției vizate instanța de fond a reieșit din dispozițiile legale abrogate.

În consecință, Colegiul conchide că aplicarea măsurilor de asigurare nu sunt raționale și temeinice, posibilitatea cauzării unui prejudiciu ca urmare a neaplicării măsurilor de asigurare reclamantului nefiind probat, concluziile primei instanțe fiind, astfel, nefondate, precum și instanța de fond a aplicat o normă care nu era în vigoare la momentul examinării cererii, din care considerente Colegiul ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, a casa încheierea primei instanțe și a pronunța o nouă încheiere potrivit căreia se respinge cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare.

În conformitate cu prevederile art.427 lit. c) CPC, Colegiul Civil,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Î.I. „Bivol Alexandru”.

Se casează încheierea Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 05 octombrie 2016, pronunțată în pricina civilă la cererea depusă de S.C. „Plastal” S.R.L către Î.I. „Bivol Alexandru” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată și se pronunță o nouă încheiere, prin care:

Cererea depusă de S.C. „Plastal” S.R.L privind asigurarea acțiunii se respinge.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Judecătorul

Judecătorii

Marina Anton

Ion Secieru